

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж II 989/06
08.06.2006. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Новице Пековића, председника већа, Соње Манојловић и Анђелке Станковић, чланова већа, са саветником Милом Бандуком, записничарем, у кривичном предмету АА због кривичног дела тешко убиство из члана 174., 175 а. и 176 б. Кривичног законика Републике Румуније, решавајући о жалби браниоца окривљеног адв.АБ, изјављеној против решења Окружног суда у Београду Кри. број 2202/05 – Кре. бој 12/06 од 23.5.2006.године, у седници већа одржаној дана 8.6.2006.године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца окривљеног АА изјављена против решења Окружног суда у Београду Кри. број 2202/05 Кре. број 12/06 од 23.5.2006.године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним решењем утврђено је да су испуњене законске претпоставке за издавање АА држављанина Републике __ са пребивалиштем у __ на основу молбе за издавање Министарства правде Републике Румуније број 115979/05 од 22.12.2005. године због кривичног дела убиства из члана 174., 175 а. и 175 б. Кривичног законика Републике Румуније.

Против тога решења жалбу је изјавио бранилац окривљеног сматрајући га неправилним и незаконитим с предлогом да се решење укине и предмет врати истом суду на поновно одлучивање или се пак решење преиначи и окривљени пусти на слободу.

Републички јавни тужилац Србије је поднеском Ктр.І 1801/06 од 6.6.2006.године предложио да се жалба као неоснована одбије.

Врховни суд је размотрио све списе овог предмета заједно са побијаним решењем и по оцени навода изнетих у жалби нашао:

Жалба није основана.

Правилно је првостепени суд на основу члана 546. ЗКП и члана 1. и 2. Европске Конвенције о екстрадицији са додатним протоколом утврдио да су испуњене законске претпоставке за издавање окр. АА на основу молбе за издавање Министарства правде Републике Румуније због кривичног дела убиства из члана 174., 175а. и 176б. Кривичног законика Републике Румуније.

Наиме, из списка предмета се види да окривљени није држављанин Републике Србије, да кривично дело за које се издавање тражи није извршено на територији Републике Србије нити против ње или њеног држављанина, да је то дело кривично дело и по домаћем закону и закону Републике Румуније, затим да

није наступила застарелост кривичног гоњења, извршења казне нити је исто обухваћено амнестијом. Даље се види да окривљени није већ осуђен од стране домаћег суда нити правноснажно ослобођен, да у Републици Србији није због истог кривичног дела покренут поступак против наведеног лица, да има довољно доказа за основаност сумње да је окривљени извршио кривично дело због којег се тражи издавање. На крају из списка предмета се види да се у овом случају не ради о политичким нити војним кривичним делима која су по одредбама Конвенције искључена из примене исте. Стога су и по налажењу овога суда испуњене претпоставке за издавање странца како то правилно налази и првостепени суд па се супротни наводи жалбе браниоца показују неоснованим. О томе, зашто првостепени суд налази да су испуњене законске претпоставке за издавање побијано решење садржи сасвим довољно јасних и одређених разлога које и овај суд прихвата па је неоснован навод жалбе да побијано решење о томе не садржи разлоге о одлучним чињеницама и није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП.

Из прибављене писмене оригиналне документације преведене на српски језик која је накнадно прибављена проистиче основаност сумње да је окривљени извршио кривично дело у питању па је неоснован навод жалбе да из тог писменог материјала не произилази ни један релевантан доказ за основану сумњу да је окривљени извршио кривично дело у питању. Непотребно је стога да се од Републике Румуније поново затраже неопходне додатне информације које је бранилац својим поднеском од 17.5.2006.године тражио.

Из наведене писмене документације сасвим је јасно да кривично дело није извршено на штету држављанина Републике Србије, па се и навод жалбе да та чињеница није утврђена оцењује неоснованим.

Неоснован је и навод жалбе да је првостепени суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка и тиме што није размотрио могућност да се окривљени не изда Републици Румунији сходно члану 548. став 2. ЗКП с обзиром да се не ради о лицу које ужива право азила у Републици Србији, а не стоје ни озбиљни разлози да се верује да ће у држави која тражи изручење бити изложен нехуманом поступању или тортури. Стога се наводима жалбе не доводи у сумњу правилност побијаног решења па је Врховни суд руковођен изложеним разлозима на основу члана 401. став 3. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Председник већа

судија,

Новица Пековић, с.р.

Записничар,

Мила Бандука, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

СР